

ligesom kaster Skygge paa os. Det er ikke os, der har svigtet; men de Forudsætninger, under hvilke vi anmodede om Koncession, har svigtet. Der er, forekommer det mig, i det hele taget ikke nogen Grund til at udtale sig paa den Maade om Sagen, thi Arbejdet er i fuld Gang, ganske vist under andre og mindre Former end oprindelig tænkt. Derfor mener jeg, at det ærede Medlem har Uret i at tale om, at Rigsdagen er blevet holdt for Nar.

Brandes: Det ærede Medlem, der nu talte, vil erindre, at jeg var en af dem, der støttede den Sag, han her omtalte. Han kan altsaa ikke tilskrive mig nogen som helst uvillig Stemning overfor den. Men det, der skete i Fjor, var, at Rigsdagen meget omhyggeligt behandlede en Sag ud fra en Forudsætning, som Finansministeren erklærede var i Orden, nemlig den, at den nødvendige Kapital til Foretagendets Iværksættelse var til Stede. Hvorledes det senere er gaaet, kan jeg daarligt nu komme ind paa her, ogsaa fordi det jo ikke ligger for i Dag. Men Forudsætningen bristede, følgelig var Rigsdagens Arbejde ganske spildt, og jeg maa stadig mene, at det ikke er ret sømmeligt, at Rigsdagen behandler en Sag, saaledes som det skete med denne i Fjor, med syv Behandlinger og Udvalgsbehandling og omhyggelig Drøftelse paa enhver Maade, og at det saa viser sig, at Rigsdagen akkurat lige saa gerne kunde have sparet den hele Forhandling om den Sag fra først til sidst.

Holger Petersen: Ja, Kapitalen var til Stede paa det Tidspunkt, da Lovforslaget fremkom, men der blev fra alle Sider her i Rigsdagen stillet Krav om, at Foretagendet skulde iværksættes med dansk Kapital, og det var den, der ikke kom til Stede.

Brandes: Det ærede Medlem har ikke Ret i, at der her fra Rigsdagens Side blev stillet Krav af den Art, som nu blev omtalt. Et saadant Krav er ikke blevet stillet af Finansministeren, derom findes der intet som helst i det Lovforslag, som blev vedtaget. At de ærede Koncessionssøgere maaske ønskede at skaffe danske Penge, er muligt. Hvis Kapitalen virkelig var til Stede i Forvejen, er det mærkeligt, at den forsvandt, fordi der ogsaa søgtes dansk Kapital.

Holger Petersen: Man søgte at gøre Foretagendet til et udelukkende dansk. Kapitalen var til Stede, den Gang Koncessionen blev søgt.

Bramsen: I Forbindelse med det foreliggende Lovforslag er der blevet talt om Søforsikringen, og den højtærede Søfartsminister har med fuld Berettigelse udtalt, at det, at Pantet til enhver Tid skal være søforsikret, vil finde sin Plads i Panteobligationerne. Hvorvel jeg godt kan tænke mig, at det kan være rigtigt ogsaa at optage noget saadant i selve Loven, da det er en meget fundamental Bestemmelse, er det neppe nødvendigt, da der ganske sikkert vil komme til at staa i Foreningens Love, at en Bestemmelse om, at Pantet til enhver Tid skal være søforsikret, skal indføres i Obligationerne. Det er da heller ikke den Side af Sagen, som der er fremsat Betæneligheder ved af den første ærede Taler, men derimod, at selv om alle disse Bestemmelser bliver truffene, og selv om man forpligter vedkommende til at holde Skibet søforsikret til enhver Tid, vil der dog ikke blive en Sikkerhed for Pantekreditorer i den Henseende, som svarer til den Sikkerhed, der haves efter den Lov, som netop er taget til Mønster for det foreliggende Lovforslag. Ved Lovgivning er der nemlig sikret Kreditorer med Pant i fast Ejendom deres Tilgodehavender indenfor Forsikringens Beløb ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Ejeren selv forbyrder sin Ret til Erstatning, og hvor hans Forsikringskontrakt af andre Grunde bliver ugyldig, og yderligere er det sikret i Henhold til den gældende Lovgivning, at en Forsikring af fast Ejendom ikke kan ophøre uden Pantekreditorernes Indvilligelse, hvor den er tegnet i en af de Forsikringsinstitutioner, som staaar under offentligt Tilsyn, idet der er givet disse en stiltiende Panteret i Ejendommen, næst efter kongelige Skatter, for Assurancepræmien. Som Følge deraf er alle disse Institutioner i Stand til at give en Erklæring om, at Forsikringen altid vil være i Kraft, saa for Pantekreditorerne er det for saa vidt ligegyldigt, om Debitor betaler sin Præmie eller ej. I Tilfælde af, at et Skib forliser, og Assurancepræmien ikke er betalt, er der derimod ingen Assurance, og hvis et Skib forliser paa Grund af en Forbrydelse eller en grov Forsømmelighed fra Rederens Side eller overhovedet af en Grund, som gør hans Forsikringskontrakt ugyldig, er der ingen